

God i Fællesboet, hvilket formentlig er stemmende med Lovforslaget Mening.

Ændringsforslaget Nr. 22 er stillet kun for at være saa udtømmende som muligt.

Med Hensyn til Ændringsforslag Nr. 23 bemærkes, at Udvalget har troet, at det burde tydeligere fremhæves, at Hustruens Samthytte maa gaa ud paa, at hun tillader, at Mandens Gæld søges dækket i hendes Selverhverv, og at det ikke er nok, at hun simpeltthen giver sit Samthytte til, at Manden stifter Gælden; det forudsættes i øvrigt, at Samthytet ikke behøver at gives i nogen bestemt Form, og at det kan være saavel stiltiende som udtrykkeligt.

Ændringsforslaget Nr. 24 har Udvalget anset det for rigtigt at stille, fordi det, naar Manden har Bopæl i Udlandet, formentlig ikke bør have nogen videre Betydning, om Ægtepagten er oprettet her eller i Udlandet, og navnlig ikke for Tredjemand, der vanskelig kan vide eller have nogen Grund til at efterforske, om Ægtepagten er skrevet det ene eller det andet Sted. Hvad det kommer an paa at faa udtrykt, er formentlig det, at Ægtepagtens Gyldighed efter vor Ret, der i Spørgsmaal af denne Art tager Hensyn til Domicilet og ikke til Nationaliteten, maa bedømmes efter Mandens Hjemsteds Lov baade for saa vidt angaar Forholdet mellem Parterne og Forholdet til Tredjemand, kun at i sidstnævnte Henseende Tinglæsning maa kræves en vis passende Tid efter Indflytningen her i Landet.

Hvis Ændringsforslaget Nr. 24 vedtages, bør formentlig Øverstkriften forandres paa den Maade, som i Ændringsforslaget Nr. 25 er angivet.

§ Henhold til foranførte stilles følgende

Ændringsforslag:

Til § 4.

1) 2det Stykke affattes saaledes:

„Dog kan det ikke i Ægtepagts Form eller paa anden Maade gyldigen vedtages,

Udvalgenes Betænkninger m. m.

at den ene Ægtefælles hele saavel nuværende som tilkommende Formue skal være den andens Særeje, eller at vedkommende Ægtefælles eget Særeje skal være den anden Ægtefælles udelukkende Raadighed underkastet, ej heller, at det, som den ene Ægtefælle erhverver ved selvstændig Virksomhed, skal være den andens Særeje eller dennes udelukkende Raadighed underkastet. Ligeledes kan ingen af Ægtefællerne ved Ægtepagt betinge sig Fritagelse for de samme efter denne Lovs § 22 eller § 11 paahvilende Forpligtelser.“

Til § 5.

2) 1ste Stykke affattes saaledes:

„Ægtepagt har Gyldighed mod Tredjemand fra Ægtefæltets Indgaaelse, naar den forinden er behørig tinglæst (jfr. §§ 6 og 7). For at have Gyldighed mod den Tredjemand, hvis Krav er stiftet førend Ægtefæltets Indgaaelse, skal det dog være tilstrækkeligt, at Ægtepagten inden sidstnævnte Tidspunkt er begæret tinglæst, saasnart ske kan. I alle andre Tilfælde har Ægtepagt først Gyldighed mod Tredjemand fra den Dag, den er tinglæst.“

Vedtages dette, tilføjes i 2det Stykke, Linie 3 efter „Tinglæsningen“ disse Ord: „eller i det i foregaaende Stykke, 2det Punktum, omtalte Tilfælde Begæringen om Tinglæsning“.

Til § 6.

3) Efter Bærneting i 2den Linie sættes Punktum og i Stedet for Resten af Paragraffen som et nyt Punktum: „Mangler et personligt Bærneting, hvor Ægtepagt skal tinglæses her i Riget, træder den tgl. Lands- over samt Hof- og Stadsret i Stedet.“

4) Som en ny Paragraf, der bliver § 7, indsættes:

„Naar Ægtepagten skal udstrække sin Virkning til Retshandler om faste Ejendomme, maa den tillige tinglæses lærlig med Hensyn til disse. Ellers ville Retshandler, indgaaede af Tredjemand i god Tro, være gyldige uden Hensyn til Ægtepagten, selv om denne er tinglæst ved Mandens personlige Bærneting, naar de ere afsluttede inden Ægtepagtens Tinglæsning for paagældende faste Ejendoms Vedkommende.“

Til § 7.

5) Linie 1: „et“ udgaar.